

Buletinul Român.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 24, 6 luni 3 50, 3 luni 1 75...

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la: Administrația literară arhitectesă Sibiu, strada Miescoilor 47...

INSERȚIUNILE

Pentru afișul 1 litră, — de două ori 12 etc. — de trei ori 10 etc...

Lămuriri,

la adresa „Bisericii ortodoxe române“.

Constat onorată redacțiune, că până la un grad există încă și astăzi un părete de gheață...

Aceasta se poate susține pe terenul cultural.

Dacă sîntem împărții așa de tare, sîc căutam cel puțin a ne avea o limbă, o religie...

Astăzi pot dice, că a început a se rupe păretele despărțitor și noi din ce în ce cunoaștem mai bine.

Așa după câtă cunoștință am eu, la Români din Austria cel mai lătit dirijer din România este: „Convorbirile literare“.

FOIȚA.

O bună pescuire.

Nevăzută pescuire de Pedro Antonio de Alarcón.

Cum ar fi și putut să-i placă un om murdar și rău îmbrăcat, cu mâine învățoasă și crepată, are de soare...

Ce e drept dacă bietul pescar era puțin împodobit, pricina era podoaba cea mare a frumoasei pescărie; dacă bărbatul ar fi muncit mai puțin pentru a-și cruta mânie...

reșele ei adăgeși. La acesta se mai adaugă și interesul istoric...

„Biserica ortodoxă română“ Nr. 2. Numai în cîtul tractat la pag. 106 dice: „Nu mai pînă la 4 Septembrie 1700

metropolitului Atanasie a putut se reșiste tendențelor de unie din biserica Transilvaniei. În luna Iulie Septembrie în 5 zile ale aceluiași an el se vede pus în pozițiune de a ceda c...

domniei sale de curînd acuritate preste Transilvania, care reformați calvini i erau contrari, pentru că nîmău și ajungă ar la independența Transilvaniei.

Da de fost Atanasie, a fost o parte din teologii, o parte din proști mai slabi decât înguz câștigați pentru unia, însă pentru interesele lor căci li se promitea îmbunătățirea soții lor și dotarea lor etc...

„Dacă cineva vlosea a împodobi unia cu acea, că ea ne a scăpat de calvine, respondem: cum rămîne ce acea, că români ortodoci, ce au re-

șea de mare ca dela Colibă la sat, mai ales cu privire la puntea cea de lemn de nuc.

Astfel Damian, sub cuvînt de ducere la Inchiziție, își lungea un lăsat care se vădă în același timp cu un pîngur, și nu’m se părăsă coliba decât rare ori și pentru puțin vreme.

Toate aceste și le spusură prin semne.

Era într-o după-amează din luna Iulie Maiu; o di încântătoare. Cei doi

șoși ședeau la soare dinaintea uși colibei lor. Soarele, care apunea pe atunci, se vede înalte cu un nec și jumătate, este aceluși soare, pe care îl cunoașcoți eu toți; de acea nu vi’l mai descriu.

Era unul din acele momente mărețe, în care timpul pare a se opri în loc. Una din acele serbători ale naturii, care nu trec în povestirea Istoriei; care în trec alele țele falnice și strălucitoare, în care țipi viaa crede, că lumea a ajuns pentru întâia oară la culmea înălțurii și tot timpul dă-mai înainte nu a fost decât o vîrstă de copilărie și tot timpul de mai urmă nu va fi decât o scorbore, o scădere, o îmbătrînire frumoasă ce se va sîfîrși cu moartea. Era acea oară de melancolie, în care sufletul privesc unia la tragedia țelei murdine, ca la o privilegiu nou și care nu se va unia înfișă; acea oară, în care, dacă se întîmplă se ne gîndim la fi-

